

til at få pengene med. Det synes jeg er meget vigtigt, så der er ikke noget krav om egenbetaling fra vores side. Det er ikke det, der er den grundlæggende idé.

Jeg vil godt sige til fru Lone Møller, at det er lidt underligt, at det forslag, som regeringen selv har optrykt, nu kritiseres af fru Lone Møller. Det er jo regeringen, der selv har optrykt det. Der har ikke været noget pres fra Det Konservative Folkeparti om, at man skulle trykke det op, længe efter at Det Konservative Folkeparti havde forladt forhandlingerne. Fru Vibeke Peschardt havde også en kritisk bemærkning om udformningen af forslaget, men det er fuldstændig skrevet af efter regeringens eget forslag, så det undrer mig, hvis man nu synes, det er blevet et forfærdeligt dårligt forslag.

Fru Lone Møller sagde, at det ikke var en statslig, men en amtslig opgave. For min skyld kan den opgave ligge hvor som helst. Det drejer sig om patienterne, og jeg mener, det er vigtigt, at pengene følger patienterne.

Så nævnte fru Lone Møller også, at forslaget er uden en økonomisk ramme. Der er i øjeblikket to hospicer, der er et tredje på vej, og der kommer måske flere, så det er ikke noget, der vil vælte noget økonomisk læs. Men det er et forslag, der vil imødekomme nogle menneskers ønsker og behov, og som jeg nævnte, er pengene i systemet i forvejen. Jeg mener også, det er fortrinligt, hvis man også i det offentlige sygehøusvæsen laver sådanne afdelinger og har et så bredt udbud af tilbud som muligt.

Hr. Jørn Jespersen sagde noget om, at Det Konservative Folkeparti skulle lære, at man skulle yde for at kunne nyde. Jeg håber, at den gennemgang af forløbet, jeg her har givet, underbygger, at vi faktisk har læst regeringens egen publikation, og derfor mener jeg ikke, at den sætning kan bruges i denne sammenhæng.

Fru Vibeke Peschardt nævnte, at hun gerne ville arbejde videre med tanken, men at hun var overrasket over forslaget. Det må igen undre mig, da fru Vibeke Peschardts parti er medlem af den regering, der faktisk har skrevet det samme i sin publikation.

Jeg takker Enhedslisten, fordi man er positiv over for tanken, og vil igen sige, at der lægges ikke grundlæggende op til brugerbetaling. Det er ikke ideen med forslaget. Jeg siger også tak til Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet for de positive tilkendegivelser, og min konklusion er, at der må være basis for at arbejde videre med forslaget, så de mennesker, det drejer sig om, får et frit valg.

Jeg tror, det var hr. Bruno Jerup, der nævnte, at han ikke ønskede, der skulle tjenes penge på sagen, og at der kunne laves driftsoverenskomster. Jeg vil gerne påpege, at de hospicer, der eksisterer i øjeblikket, enten er selvejende institutioner eller er baseret på fonde, som ikke giver nogen profit, og jeg synes, det er en fortrinlig måde at organisere et hospice på, så det kan heller ikke bruges som et skræmmebillede i denne sammenhæng.

Jeg mener, at regeringen nu bør få gang i denne sag for at leve op til det løfte, den har givet befolkningen. Vi deltager gerne i forhandlinger, og jeg tror, hele Folketinget er optaget af, at der bliver hospicemulighed. For os er det bestemt ikke et kardinalpunkt, at patienterne skal yde nogen betaling, tværtimod ser vi gerne området helt friholdt for egenbetaling.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg synes, det er vigtigt, at partierne ikke snakker sig længere væk fra hinanden end højst nødvendigt i denne sag, for det er jo konstateret under debatten, at selve hospicetanken er der helt på tværs af partiskel rigtig megen sympati for, og det er der vel ikke noget mærkeligt i. Jeg tror, at enhver, der har besøgt et hospice, i meget høj grad bliver grebet af den ro, der hersker, og den indsats, der gøres i den allersidste del af patienternes liv.

Det, der er tale om, er, at jeg i al stilfærdighed har gjort opmærksom på, at den udformning, man har givet forslaget fra Det Konservative Folkepartis side, efter min mening ganske enkelt ikke er rigtig. Derfor synes jeg også, man lige skal erindre sig, at Sundhedsstyrelsen kom med en redegørelse – så vidt jeg husker, var det i marts 1996 – om disse spørgsmål. I den redegørelse fremhæver man bl.a., at der er behov for at sikre kvaliteten i den indsats, der generelt bliver ydet over for alvorligt syge og døende.

Jeg synes, det er en spændende udvikling, der så småt er i gang, og som nok kommer til at brede sig. Hospicetanken er jo ikke blot et spørgsmål om, at man kan blive indlagt og få den hjælp og støtte, man har behov for, men også, at der arbejdes med en udadventt indsats, så en række af de redskaber – i citationstegn – der anvendes, også bliver taget i brug over for de mennesker, der ønsker at dø hjemme, men gerne vil have de råd og den vejledning, der er behov for.

Der er mange forskellige aspekter i denne sag, som der bør arbejdes videre med, og i Sund-